

VIKTOR BUSKAS 21/12 1974 – 25/8 2021

Viktor Buskas, Gammalsvenskby, har efter en kortare tids sjukdom avlidit i en ålder av 46 år. Han lämnar en stor familj efter sig, hustru och sex barn.

Viktor växte upp i Schlangendorf med sin mor som ensamt barn. Moderns sjukdom gjorde att den lilla familjen på olika sätt hade det svårt, inte minst materiellt. Viktor fick under dessa omständigheter inga möjligheter att studera och skaffa sig ett yrke som inte var beroende av kroppskrafter, vilket skulle ha passat hans konstitution. Han var inte lagd för att arbeta med jorden.

Viktor gifte sig med Paulina och de fick dottern Maryna, född 2003, medan de fortfarande bodde kvar i Schlangendorf. Så småningom flyttade de till Gammalsvenskby och Milita Prasolovas hus på Naberezjna, för att sedan skaffa sig ett annat hus i samma by på Nygatan 60 (Vulitsa nova). Barnaskaran utökades undan för undan och det var för den han levde. Viktor, som själv varit ensamt barn, önskade sig en stor familj som han kunde glädjas över. Viktor var kristen och tog sin tro på allvar och mycket aktiv i baptistförsamlingen i Zmijivka. Han ville därför trosvisst ha alla de barn Gud behagade skänka honom.

Tron gjorde honom däremot ovillig, då han efter krigsutbrottet i östra Ukraina inkallades till militärtjänst. Jag både imponerades av och kände stor sympati för hans sätt att resonera, när han både värtaligt och insiktsfullt bedömde läget i landet, väl medveten om hur korruperade dess ledare är och det meningslösa i att föra krig mot den egna befolkningen.

Viktor deltog flitigt i svenskundervisningen i skolan som startades av Christina Sturén och lärde sig samtalsmässigt behärska språket. Han uppehöll kontakt med många i Sverige, som också på olika sätt ställde upp för familjen, ibland kanske tveksamma till hans på samma gång öppna som fordrande karaktär. Han kunde stundtals verka som ett stort barn. Han hade ändå en påtaglig social kompetens som dock hämmades av en dålig självkänsla, som gjorde att han inte sällan uppfattade sig som mer utanför än han i själva verket var. Han led av att inte tillhöra de mera välbärgades skara. Viktor var en välkänd profil för alla som besökte Gammalsvenskby. Vid kungabesöket 2008 överlämnade han bröd till kungaparet. Han fick själv resa till Sverige vid flera tillfällen. När han för några år sedan höll ett föredrag i Storviks rotaryklubb kunde han på god svenska berätta om sin familj och förhållandena i byn.

Viktors död kom som en chock inte bara för de närmast anhöriga utan också för alla oss som lärt känna honom som en originell människa. Nu behöver familjen allt stöd.

Karl-Erik Tysk
2021-08-25